

У тренутку док будете читали овај текст биће тачно три недеље од бруталног убиства Оливера Ивановића, које потресло и шокирало Србију. Многима се тада, с правом, учинило како након тога у Србији више ништа неће и не може бити исто – а данас, једва двадесетак дана касније, изгледа као да је тај гнусни злочин већ прекрио рузмарин и шаш циљаног заборав.

И даље није јасно ко је убио Оливера Ивановића, односно, ко је наручилац тог убиства. Али неке ствари су ипак познате и морају забринути сваког добронамерног човека, без обзира на то каква су му политичка уверења и симпатије.

Оливер је слутио да му се ради о глави и о томе је у неколико наврата последњих месеци говорио у својим интервјуима – указујући прстом на поједине, неименоване, „криминогене елементе“ међу самим Србима на северу Космета. Да ствар буде још непријатнија, свега неколико месеци пре убиства, у жеку предизборне кампање за локалне изборе, Ивановићу је запаљен аутомобил (као и његовом саборцу Драгиши Миловићу), на шта су његови политички опоненти из „Српске листе“ – уместо људском и политичком солидарношћу – реаговали циничним и подсмешљивим изјавама. А кривци за те, као и за низ сличних напада и паљевина последњих година (а нападане су и просторије Покрета Срба са КиМ – „Отаџбина“ и кућа народног посланика Славише Ристића) никада нису пронађени. Да јесу – Ивановић би вероватно још увек био жив.

Смрт и прикљученије или – ко се сећа Оливера још?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 09 фебруар 2018 00:30

©Pink International Company

